

FILARMONICA OLTEŢIA
CRAIOVA

MIERCURI

6

MAI
2026

19:00

RĂZVAN DRAGNEA

Johann Sebastian Bach/Ferruccio Busoni:

Ciacona din Partita nr. 2 pentru vioară solo (*aranjament pentru pian solo*)

Robert Schumann: Kreisleriana, op. 16

Sergei Prokofiev: Sonata nr. 8 în Si bemol major, op. 84

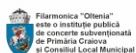

SCAN ME

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Preturi bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonicii Oltenia
și pe oltenia.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

SPONSORI

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

Johann Sebastian Bach/Ferruccio Busoni:

Ciacona din Partita nr. 2 pentru vioară solo (*aranjament pentru pian solo*) (aprox. 14')

Robert Schumann: Kreisleriana, op. 16 (aprox. 30')

Pauză

Serghei Prokofiev: Sonata nr. 8 în Si bemol major, op. 84 (aprox. 29')

- *Andante dolce* – *Allegro moderato*

- *Andante sognando*

- *Vivace*

Răzvan Dragnea s-a născut în 1979 și și-a început cariera muzicală la 12 ani, interpretând Concertul în Do major, K. 467 de Mozart, cu Orchestra Națională Radio. A absolvit Universitatea Națională de Muzică din București, a interpretat încă din timpul studenției multe concerte alături de cele mai prestigioase orchestre din țară și a participat la numeroase turnee în Africa de Sud, Japonia, Ungaria, Germania, Franța, Italia și Portugalia. În 2001, Dragnea a absolvit un master cu profesorul Klaus Hellwig în cadrul unei burse DADD la Stuttgart. Pianistul român a fost semifinalist la Concursul Pianistul

român a fost semifinalist la Concursul Internațional din Pretoria, Africa de Sud, în anul 2000, a câștigat medalia de argint la Concursul Internațional de Pian din Porto, în 2002, iar în următorul an a obținut premiul trei la Lory Walfish International Piano Competition dar și la Concursul Internațional pentru Pian „George Enescu”. În anul 2006 a fost încununat cu Premiul de Interpretare la China Shenzhen International Piano Concerto Competition. Ca interpret de muzică de cameră, Dragnea a cântat împreună cu soprana Mariana Nicolesco și violonistul George Cosmin Bănică în cadrul a mai multor recitaluri.

De altfel, Dragnea și Bănică au înregistrat un CD în Japonia, în anul 2000, la Festivalul Internațional de Tineret de la Kyoto. Aceiași artiști, împreună cu Laura Buruiană la violoncel, au câștigat Marele Premiu la Concursul Internațional de Muzică de Cameră desfășurat la București, în primăvara anului 2002. Pornindu-și cariera de foarte tânăr, a putut să-și construiască un vast și extrem de dificil repertoriu, spre plăcerea publicului de la concursurile concertele

și recitalurile lui. Așa se face că Dragnea stăpânește seturi complete precum Studiile de Chopin, Sonatele de Prokofiev, Studile op. 39 de Rahmaninov, Carnavalul, Kreisleriana și Toccata de Schumann, Sonatele 106 și 111 și variațiunile Eroica de Beethoven, Variațiunile după Paganinni de Brahms, Sonata în Si minor și Sonata Dante și chiar toate studiile de Liszt, Sonata în fa diez minor și Suita op.10 de G. Enescu.

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 - 1750)

Ciaccona, poate cea mai emoționantă parte din celebra Partită în Re minor pentru vioară, BWV 1004, compusă de J. S. Bach în anul 1740, a fascinat, de-a lungul timpului, generații întregi de compozitori și melomani din întreaga lume. De altfel, ciaccona bachiană se distinge prin durata ei oarecum neobișnuită (de aproximativ 15 minute), ce depășește durata cumulată a mișcărilor anterioare ale Partitei.

Tema, prezentată în primele patru măsuri în tempo lent, tipic pentru forma de ciacconă, se bazează pe o progresie de acorduri, construită pe tiparul repetitiv al notelor Re - Re - Do diez - Re - Si bemol - Sol - La - Re (în registrul grav). Această structură ritmico-melodică va domina discursul sonor al întregii mișcări, dezvoltându-se spectaculos într-o serie de variațiuni.

Încă din timpul vieții lui J. S. Bach, Ciaccona a reprezentat o inepuizabilă sursă de inspirație pentru numeroși compozitori. În acest sens, s-au impus în istoria muzicii câteva transcripții valoroase ale lucrării, dintre care cele mai cunoscute au fost realizate în versiunea pentru pian (F. Busoni), pentru pian (mâna stângă - J. Brahms) și pentru chitară (A. Sinopoli). De asemenea, cel puțin trei transcripții au fost realizate pentru orgă. Un alt aranjament, de data aceasta pentru ansamblu orchestral, s-a păstrat din anul 1930, ca urmare a faimoasei imprimări cu Leopold Stokowski. Mai târziu, în anul 1972, compozitorul P. Rivlis a oferit o nouă versiune orchestrală. Recent, o uimitoare transcripție a Ciaccone a fost realizată de A. Weisberg pentru fagot, în intenția autorului de a pune în valoare imensul potențial expresiv al acestui instrument.

ROBERT SCHUMANN (1810 - 1856)

Ciclul intitulat Kreisleriana, op. 16 datează din anul 1838 și cuprinde opt piese miniaturale ce nu mai au titluri programatice, ci doar specificarea unor nuanțe de expresivitate adăugate la indicațiile de tempo. În primul rând surprinde numele dat de Schumann lucrării, având în vedere că astăzi puțini mai sunt cei care cunosc personajul evocat, anume maestrul de

capelă Johannes Kreisler, unul dintre celebrii eroi creați de fantezia lui E. T. A. Hoffmann – o întruchipare a prototipului romantic, “stăpân al atâtor disonanțe”, după cum îl caracteriza însuși autorul.

Schumann, gânditorul care a oscilat atâta vreme între muzică și literatură, care s-a avântat cu atâta disperare în luptele sale (cea

purtată cu timpul, pentru a grăbi cucerirea carierei de pianist concertist și cea purtată cu prejudecățile profesorului Wieck pentru a-i cuceri încrederea și a-i obține binecuvântarea de a se căsători cu fiica sa) se regăsește în frământările acestui personaj hoffmannian și creează o lucrare muzicală confesivă răscolitoare.

De la zbuciumul sufletesc care dezlănțuie muzica primei piese – până la epilogul în care tristețea se stinge în șoapte dureroase, compozitorul își mărturisește forța și puritatea sentimentului, speranța și îndoiala în fericirea visată, totul într-un stil cu colorit de baladă, ilustrând refugiul său în afara unei lumi a nedreptăților și a neîmplinirilor. Poate tocmai acest colorit l-a determinat pe compozitor să-i dedice lui Chopin minunatul său ciclu de destăinuiți muzicale, pe care le va tălmăci mai târziu și Clarei prin cuvintele: “În unele mișcări vei găsi toată dragostea mea pătinașă și toată viața ta și a mea.”

SERGHEI PROKOFIEV (1891 - 1953)

Atât despre D. Șostakovici, cât și despre S. Prokofiev se știe că au scris fiecare „trilogii din vremuri de război” (Șostakovici - Simfoniile a VII-a, a VIII-a și a IX-a, Prokofiev - Sonate pentru pian).

Concepute inițial ca un ciclu unitar (1939), în special Sonatele nr. 6, nr. 7 și nr. 8, prin mesajul lor muzical par mai degrabă mărturii vii ale ororilor celui de-al doilea război mondial, stilul în care au fost fiind unul cu precădere conflictual, crud realist și mai puțin estetic, predispus spre subtilități și aluzii „spiritualizante”. În lucrarea „The People's Artist: Prokofiev's Soviet Years” („Artistul poporului”: Prokofiev în anii Rusiei Sovietice”), publicată în 2009, muzicologul american Simon Morrison caracterizează a șasea sonată pentru pian în următorii termeni: „... fuziune între impuls violent și disciplină clasică... un dialog între neoprimitivism și neoclasicism”, între pasiunea de tip romantic și rațiunea pur clasică. Dar aceste cuvinte se potrivesc la fel de bine și pentru caracterizarea Sonatelor nr. 7 și nr. 8. După cum

remarca Morrison, „întreaga trilogie este străbătută de linia unificatoare a disonanțelor frapante de limbaj melodic și armonic, ceea ce se observă și cu privire la scriitura ostentativă a elementelor de ritm; cele trei sonate transcend propriile lor constrângeri structurale și de limbaj, făcând să pară că, de fapt, aparentele constrângeri sunt false postulate ale unor raționamente eronate”.

Prima și cea de-a treia parte din Sonata nr. 8 în Si bemol major, op. 84 abundă în expunerea conflictelor de toate felurile - ritmice, melodice, tonale, stilistice, de altfel procedeu întâlnit și la marii clasici, dintre care Beethoven excelează.

Partea a doua însă, o uimitoare mazurcă, se deosebește radical: muzica ei pare că rezonază din tărâmurile altei lumi, pare o învăluire în cețuri ce se destramă plutind ușor în eter și o plăsmuire fantastică. Deși forma de mazurcă preferată de compozitor pentru mișcarea mediană a Sonatei, op. 84 este anacronică perioadei de teribilă încordare socială din anii marii conflagrații mondiale, muzica însăși sfidează, prin „libertățile” de expresie, normele și convențiile formale, tulburând astfel liniștea

„canonică” a celor ce nu sunt pregătiți să se desprindă de iluzoriile certitudini menținute „sui generis”, prin inerția unor tradiții perpetuate fie din comoditate, fie din mediocritate, fie din obediență - ceea ce nu este cazul atunci când avem în vedere personalitatea nonconformistă a lui S. Prokofiev.

Prima audiție a Sonatei nr. 8 în Si bemol major, op. 84 a avut loc la Moscova (30 decembrie 1944), în interpretarea lui Emil Gilels.

SPONSORI

Autonom

RELAX BALLROOM

PARTENERI MEDIA

Radio România
Oltenia - Craiova

Radio România
Muzical

oltenia 3 TV

GAZETA de SUD

TVR
CRAIOVA

Radio
România
Cultural

RADIO NOVA MIX
on line
www.novamix.ro

RADIO SUD
97.4 FM

Jurnal de Craiova
Ziar Craiova Circulație Independent

DISCOVER
DOLJ&CRAIOVA

Craiova
Live.ro

revista
MOZAICUL

Jurnalul Olteniei

TOP SECRET